

Ewa Marczak, Jerzy Gąsowski, Marzanna Zieleniewska, Rafał Maciszewski

---

Podebłocie, st. 3, gm. Trojanów, woj.
siedleckie, AZP 69-73/-

Informator Archeologiczny : badania 26, 82

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zarejestrowano 13 warstw kulturowych i odkryto obiekt przestrzenny (niewielką jamę w wykopie XXXVIII). Spośród zabytków ruchomych wymienić należy fragm. glinianych naczyń (ok. 197), 3 fragm. kości zwierzęcych i 9 fragm. polepy.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii UW.

Badania nie będą kontynuowane w przyszłym sezonie.

Podębłocie, st. 3
gm. Trojanów, woj. siedleckie
AZP 69-73/—

Uniwersytet Warszawski Instytut Archeologii

Badania prowadziła mgr Ewa Marczak (autorka sprawozdania) pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Gąssowskiego. Udział wzięli mgr mgr Marzanna Zieleniewska i Rafał Maciszewski, studenci Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu w Petersburgu oraz młodzi miłośnicy archeologii z krajów Europy Zachodniej, Stanów Zjednoczonych i Polski. Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Komendę Główną OHP Piąty sezon badań. Osada przyrodowa: VI-poł. XI w.

Badania wykopaliskowe koncentrowały się w południowo-wschodniej części osady. Głównym zamierzeniem było:

1. uściślenie chronologii stanowiska.
2. lepsze poznanie rozplanowania przestrzennego obiektów archeologicznych (potwierdzenie hipotezy o pasmowym układzie zabudowy).
3. ustalenie relacji chronologiczno-kulturowych pomiędzy osadą a pozostałymi stanowiskami w Podębłociu (st. 1 — grodziskiem i st. 4 — cmentarzyskiem ciałopalnym?).

Wytyczono 5 wykopów (XXV-XXIX) o łącznej powierzchni 265 m². Głębokość wykopów nie przekraczała 2,5 m.

Zarejestrowano 62 warstwy kulturowe — 23 miały charakter ciągły, pozostałe występowały w obrębie obiektów przestrzennych. Podczas tegorocznych badań odsłonięto 6 obiektów przestrzennych (nr 26, 34, 35, 36, 37, 38); Cztery określono jako ziemianki (nr 26, 34, 35, 38), pozostałe to jama o nieokreślonej funkcji (ob. 36) i palenisko otwarte (ob. 37).

Znaleziono 14 zabytków, które określono jako zabytki wydzielone. Wśród nich jest 10 przedmiotów żelaznych (w tym ostroga wysokokabłąkowa — wg Z. Hilczarówny typ I, odmiana 1, grot od strzały, 2 fragm. noży, haczyk i 6 przedmiotów o nie ustalonej funkcji), gliniany prześlik oraz 2 przedmioty kamienne (rozcieracz i oselka). Poza tym znaleziono 3613 fragm. glinianych naczyń z okresu wczesnego średniowiecza (w tym fragm. glinianej miseczki), 24 fragm. ceramiki związanej z osadnictwem starożytnym, 325 fragm. szczątków zwierzęcych, 59 zabytków krzemienych (neolit/epoka brązu).

Podłęże, st. 3
gm. Niepołomice, woj. krakowskie
AZP 103-58/6

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Badania ratownicze prowadził Kazimierz Reguła. Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka i Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Dziewiąty sezon badań. Osada wielokulturowa: kultura łużycka z okresu halsztackiego, wczesne średniowie-